

- b) se, että jokaisena talousarviovuotena tuetaan myös sellaisia uusia hakijoita, jotka ovat valmiita tekemään ympäristölle suotuisaa tuotantoa koskevan sitoumuksen ja jotka tämän perusteella järjestävät tuotantonsa uudelleen edellytysten mukaiseksi?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan vaihtoehdon b mukaisesti, annetaanko EU:n neuvoston asetuksen N:o 1257/1999 24 artiklan 1 kohdassa, luettuna yhdessä 37 artiklan 4 kohdan ja 39 artiklan kanssa, jäsenvaltiolle siinä tapauksessa, että tukiohjelman osalta ilmenee, ettei ensimmäistä kertaa myönnettävien tukien myöntämiseen riitä talousarviovaroja, mahdollisuus
- a) muuttaa maatalouden ympäristötuen hakemista ja myöntämistä koskevia alkuperäisiä sääntöjä ja säätää, että tukea voi hakea ainoastaan siinä tapauksessa, että hakijan osalta on edellisenä talousarviovuotena tehty tuen myöntämistä koskeva päätös ja että hakijalla on näin ollen voimassa oleva, ympäristölle suotuisaa tuotantoa koskeva sitoumus,
- vai
- b) vähentää kaikkien maatalouden ympäristöpolitiikan tukien edellytykset täyttävien hakijoiden tukia samassa suhteessa?

(¹) EYVL L 160, s. 80.

Valitus, jonka Belgian kuningaskunta on tehnyt 18.5.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-5/07, Belgia v. komissio, 15.3.2007 antamasta määräyksestä

(Asia C-242/07 P)

(2007/C 170/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Belgian kuningaskunta (asiamies: L. Van den Broeck sekä asianajaja J.-P. Buyle ja asianajaja C. Steyaert)

Vastapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Riidanalainen määräys on kumottava.
- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että kantajan Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kumoamiskanne (asia T-5/07) on otettava tutkittavaksi ja näin ollen sen on hyväksyttävä kantajan jättämään kumoamiskannekir-

jelmään sisältyneet vaatimukset ja tarvittaessa palautettava asia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta mainittu tuomioistuin voi ratkaista kanteen pääasian osalta.

- Komissio on veloitettava korvaamaan sekä valitusasiassa että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltävänä olleessa asiassa syntyneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen.

Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittaja väittää, että riidanalaisesta määräyksestä puuttuvat perustelut, koska siinä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklan vastaisesti viitataan ennalta-arvaamattomiin seikkoihin ja anteeksiannettavaan erehdykseen liittyvään oikeuskäytäntöön ilmoittamatta syitä, joiden vuoksi seikat, joihin valittaja on vedonnut, eivät ole tällaisia ennalta-arvaamattomia seikkoja tai tällainen anteeksiannettava erehdys.

Toisessa valitusperusteessaan valittaja tuo esiin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen anteeksiannettavan erehdyksen olemassaolon edellytysten soveltamisessa katsoessaan, että valittajan viranomaisten toimintaan liittyvät kysymykset eivät sellaisenaan voineet tehdä sattuneesta erehdyksestä anteeksiannettavaa. Yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännöstä, joka koskee anteeksiannettavaa erehdyttä, ilmenee nimittäin, että mainittu erehdys tarkoittaa poikkeuksellisia olosuhteita eikä puitteita, joissa nämä olosuhteet ovat, ole rajoitettu.

Kolmannessa valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tai ainakin, että se ei ole noudattanut perusteluelvöllisyyttä, koska se ei ole tutkinut erästä valittajan esittämää perustetta, joka perustui siihen, että valittajan menettelyn suhteen oltaisiin liian tarkkoja, jos sen nostama kanne jätettäisiin tutkimatta, vaikka se on esillä olevassa asiassa osoittanut menettelleensä erittäin huolellisesti ja muun muassa vaikka se on lähettänyt kannekirjelmän faksilla hyvissä ajoin ennen kanteen nostamisen määräajan päättymistä.

Neljännessä valitusperusteessaan kantaja tuo lopuksi esiin sen, että kannekirjelmän hylkääminen siitä syystä, että se on jätetty liian myöhään, vaikka se oli toimitettu kirjaamoon aikaisemmin faksilla määräaikaisten puitteissa, on suhteellisuusperiaatteen vastaista. Mainitun periaatteen noudattaminen edellyttäisi näin ollen, että sellaista kannekirjelmää, joka on jätetty kirjaamoon faksilla EY:n perustamissopimuksessa kanteen nostamiselle asetetun määräajan kuluessa, ei jätetä tutkimatta, vaikka alkupe- räinen allekirjoitettu kannekirjelmä saapuisikin kirjaamoon yli kymmenen päivää myöhemmin, jos mainittu alkuperäinen kirjelmä jätetään kymmenen päivän kuluessa siitä päivästä laskettuna, jolloin kannekirjelmä on viimeistään jätettävä faksilla.